

Like Tomorrow – tänään kohti huomista

Harvoin löytää niin valmista uutta bändiä kuin Like Tomorrow -kokoonpano on. Toistaiseksi vain harvojen ja valvutuneiden musiikin harrastajien noteeraaman orkesterin jäsenet elävät varsin mielenkiintoisia aikoja. He ovat nuoria ja valmiita vastaanottamaan ne haasteet, joita musiikkielämä ja sen oheisilmiöt tuovat eteen. Biisit pysäyttävät tuoreudellaan ja raikkauksellaan. Laulajan ääni suorastaan sykähdyttää.

Ajatus yhdessä soittamisesta lähti Euran lukion bändikurssilta. Tuomas, Antti ja Asko soittivat ensimmäisen kerran yhdessä koulun ulkopuolella helmikuussa 2004, ajatuksena vain hengailua ja pitää hauskaa. Pojat soittivat omia instrumentaalisia kappaleitaan, kunnes Antin serkku Tuuli lauloi koeluontoisesti eräässä biisissä kesällä 2004. Pojat halusivat jatkaa yhteistyötä, ja se sopi Tuulille loistavasti. Kokoonpano oli valmis, kun basisti Samuli liittyi bändiin syksyllä 2004. Tammikuussa 2005 äänitettiin ensimmäinen omakustanne-EP *Out of the Sight*, josta seurasi muutamia keikkoja ja juttuja paikallisissa lehdistä. Tuolloin bändin nimi oli vielä Wirefence.

■ Miten sitten päädyitte nimeen Like Tomorrow ja mitä se teille merkitsee?
– Like Tomorrow merkitsee tavallaan eräänlaisia suhtautumista elämään. Bändimme nykyinen nimi muutoutui vasta viime syksynä. Olimme tuohon aikaan eräänlaisessa

käännekohtassa: olimme kaikki tuoreita ylioppilaita ja havauduimme yhtäkkiä siihen, että tästä eteenpäin tulevaisuus tuo mukanaan valtavasti muutoksia. Omakustanteen nimeksi tuli *Dressing the past*, ja luonnollisena jatkumona bändin nimeksi Like Tomorrow. Levyn myötä sulkeutui eräs elämänvaihe ja meidän oli aika suunnata optimistisesti eteenpäin.

Totisesti näin, sillä uuden levyn ansiosta kiinnostus bändiä kohtaan kasvoi huomattavasti. Joulukuussa 2006 Like Tomorrow voitti YleX:n demokilpailun.

■ Millainen on bändin tämänhetkinen tilanne?

– Nyt akuuteinta on saada studioaikaa, jotta voimme nauhoittaa ensimmäisen sinkkumme radiosoittoa ajatellen. Kesän toinen tavoite on keikkakokemuksemme kartuttaminen. Sillä asenteella lähdetään, että ei astuta liian nopeasti liian isoihin saappaisiin, ja ollaan kiitollisia siitä, mitä saadaan. ”Nöyränä, mutta ei nöyristellä”, neuvoo Mato Valtonenkin meitä. Mato on ollut muutenkin vaikuttamassa tämänhetkiseen tilanteeseemme.

■ Niin, teillähän on manageri, jollaista ei ihan kaikilla aloittelevilla bändeillä ole, lieneekö edes kaikilla bändeillä ylipäätään?

– Managerimme mukaan tulo oli monen sattuman summa. Mato Valtonen piti luentoa Tuulin koululla,

ja Tuuli päätti hetken mielijohteesta antaa levyn Valtosen kuunneltavaksi ilman taka-ajatuksia. Muutamaa päivää myöhemmin saimme kuitenkin Madolta mailin, jossa hän ilmaisi kiinnostuksensa ja halunsa auttaa meitä eteenpäin. Olemme siitä hänelle erittäin kiitollisia. Yhtäkkiä useampi taho alkoi tarjota meille mahdollisuutta yhteistyöhön. Neuvottelimme tahojen kanssa, ja Valtosen kautta tutustuimme nykyiseen manageriimme Esa Sulkaseen, jonka kanssa tavoitteet osuivat parhaiten yksiin. Se tosiasia, että meillä on nyt bändin asioita hoitamassa kaveri, joka potkii tarvittaessa persuksille ja jolta löytyy asian- tunteista ja kontakteja, on meille suuri mahdollisuus. Olemme yhdessä asettaneet selkeät tavoitteet, joita lähdetään pienellä joustolla viemään eteenpäin. Tämä kaikki vaatii lujaa sitoutumista yhteiseen tekemiseen, ja odotamme innolla, mitä juuri alkanut yhteistyömme tuo tullessaan.

■ Sinulla on loistava ääni Tuuli, mistä se on peräisin? Koulutatko sitä? Voisitko kuvitella soolouraa?

– Musiikki on kulkenut mun mukana tavalla tai toisella koko elämäni ajan aina musiikkiluokista ja kuorosta pianotunteihin ja tähän bändiin saakka. Laulutunteja en ole kuitenkaan koskaan ottanut, mutta olen avoin ajatukselle. Mitä tulee soolouraan – se ei ole tällä hetkellä ajankoh- taista, vaikka tulevaisuudestahan ei koskaan tiedä. Olen aina ollut tiimi- työskentelijä ja uskon, että huipulla

olisi yksinäistä yksin. Tuntuu paljon täydemmältä kokea ylä- ja alamäkiä, kun sinulla on vierelläsi ihmisiä, joiden kanssa ne voi jakaa. Se tosiasia, että koen tämän kaiken ystäväni kanssa, tekee tästä entistäkin palkitsemisemmän kokemuksen.

■ Tuomas, vastaat suurelta osin bändin biiseistä, oletko tuottelias?

– Tuotteliasuuteni on melko kausiluontoista. Joskus sitä saa useina peräkkäisinä päivinä aikaiseksi omasta mielestään lähes tajunnan räjäyttävää materiaalia, mutta voi käydä myös niin, että pää on tyhjä viikkoja eikä mitään uutta synny.

– Biisien teko riippuu pitkälti omista tilareista. Olen lukenut monien tunnettujen artistien olevan tuottavimmillaan masentuneina ja angstisina, mutta mua vastaavanlaiset tunteet eivät ole toistaiseksi inspiroineet, pikemminkin päinvastoin. Kun asiat rullaavat hyvin, syyttyä idealampukin herkemmin. Sävellän ja sovitan biisit suunta-antavasti yksin, mutta lopullisen muotonsa ne saavat vasta yhteisen harjoittelun kautta treenikämpällämme.

■ Nyt, kun olette tosissaan lähteneet liikkeelle ja teillä on visioita edessänne, millaisena näette bändin tulevaisuuden vuoden päästä, viiden vuoden päästä?

– Keskitymme siihen, mitä juuri tällä hetkellä tapahtuu – tässäkin hommassa matka on vähintään yhtä tärkeä kuin itse päämäärä. Totta kai haaveilemme suuria ja näemme mielikuvissamme levytyssopimuksen, festareita, kiertueita, pitkäsoittoja, ja uskomme vahvasti niiden toteutumiseen. Mistä olemme kuitenkin varmoja, on se, että musiikkia soittam- vuden yhden, viiden ja kymmenenkin vuoden päästä.

■ Miten kuvailisitte omaa musiikkianne?

– Musiikkimme on monipuolista ja oivaltavaa melodista metallia. Tavoitteena on, että biisimme paranevat jokaisella kuuntelukerralla, ja kuuntelija löytää musiikistamme aina jotakin uutta. Kun kaari on tämä, ollaan oikeilla jäljillä.

■ Bändin managerilla on varmasti vakaat suunnitelmat tästä eteenpäin?

– Kyllä, hitaasti, mutta varmasti eteenpäin. Radiosoiton esityskuntoon saattaminen, sopivien keikkojen etsiminen ja ennen kaikkea levytyssopimuksen saaminen muiden asioiden ohella, Esa Sulkanen kertoo.

– Sponsorit ja yhteistyökumppanit haluavat varmasti myös olla mukana tulevassa menestystarinassa. Uskon kuitenkin omaan kokemukseeni ja Mato Valtoselta saamaani selkeään viestiin: ”tästä bändistä tulee vielä jotain”.

Bändin mietteet ovat selkeitä ja määrittäviä. Kun ympäriltä saa hyvää palautetta ja tukea, tavoitteetkin uskalttaa asettaa korkealle. Bändillä on kaikki edellytykset saavuttaa jotakin sellaista, josta monet autotallibändit vain haaveilevat – menestystä. Odotettavissa on siis mielenkiintoinen ajanjakso, jossa punnitaan, mihin bändistä on. Suunnitelmat on jo tehty, puhukoon musiikki puolestaan. There's nothing like tomorrow.

Lisää tietoa Like Tomorrow'n kotisivuilta: www.liketomorrow.com

Teksti: Olavi Petäinen
Kuva: Pyy Antola

Vasemmalta: Tuomas Vuorela, koskettimet; Asko Vainiopekka, rummut; Tuuli Peltomäki, laulu; Samuli Toivola, basso ja Antti Konttinen, kitara.